

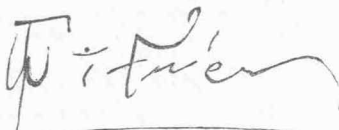
ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Συνδρομὴ ἑτησία: Ἐν Ἑλλάδι: φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.—Αἱ συνδρομαὶ ἔρχονται ἀπὸ
1 ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους, καὶ εἶνε ἑτησιαί.—Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὁδὸς Σταδίου, 6.

30 Ἰουλίου 1878

ΠΑΝΟΜΟΙΟΥΤΗΠΟΝ ΤΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ ΤΟΥ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΚΟΥΡΑ

ΠΕΡΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Δημοτικὸν ἀνάγνωσμα τοῦ καθηγητοῦ κ. Φράγκ.

Σήμερον, κύριοι, ἔρχομαι ἵνα διαπραγματευθῶ ἀντικείμενον σπουδαιότατον, ἀντικείμενον διαφέρον εἰς πᾶσαν ἡλικίαν, εἰς πᾶσαν κοινωνικὴν τάξιν καὶ εἰς πᾶσαν ἐθνικότητα ἀνεξαιρέτως, ἀντικείμενον ἐκπηγάζον ἀπὸ τοῦ βάθους τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ἐξακριβοῦν τοὺς πρώτους καὶ ἀπαραιτήτους τῆς ἡμετέρας υπάρξεως ὄρους καὶ ἀποτελοῦν τὰς ἐδραίας βάσεις τῆς τάξεως τῆς κοινωνικῆς. Μέλλω νὰ λαλήσω περὶ *Οικογενείας*, ἧς αὐτὸ μόνον τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον καὶ ἱερὸν ἀναμιμνήσκει τοὺς σπουδαίους τῶν ἀνθρώπων πᾶν ὅ,τι θέλγει καὶ καλλύνει καὶ ὑπερείδει καὶ περιθάλλει τὸν ἡμέτερον βίον, ἀπὸ τοῦ γλυκυτάτου μεδιάματος, μεθ' οὗ ἡ μήτηρ ἀποδέχεται τὴν πρώτην ἡμῶν κραυγὴν, καὶ δι' οὗ ἀνατέλλει ἐπὶ τῆς ἡμετέρας κοιτίδος ἡ φαινή ἀκτίς τῆς τοῦ Θεοῦ ἀγαθότητος μέχρι τῶν λαθραίων θαυρῶν τὰ ὅποια βλέπομεν καταλειδόμενα ἐπὶ τῆς κλίνης τοῦ νεκροῦ,—ἀπὸ τῶν ἀγνῶν καὶ ἀγνῶν ἐκστάσεων μιᾶς συζυγικῆς ἀγάπης, εὐλογηθείσης ὑπὸ τῆς θρησκείας καὶ προστατευομένης ὑπὸ τῆς κοινωνίας, μέχρι τῶν δεινῶν συγκινήσεων τῶν συνοδευουσῶν τὴν ἐξάσκησιν τοῦ πατρικοῦ ἀξιώματος. Ἡ οἰκογένεια δὲν εἶναι μόνον ἀπλῆ χορηγὸς ὕλικῆς εὐημερίας, ἀθρόορον παραμυθίας καὶ παρακλήσεως, ἀλλ' ἔχει λύπας καὶ μερίμνας τοσοῦτ' ἄδριμυτέρας, καθ' ὅσον αὐταὶ εἰσδύουσιν εἰς τὰ τῆς καρδίας ἐνδόνον καὶ ἄμα θιγοῦσαι τῆς ψυχῆς ἡμῶν τὴν συνεπαίρουσιν ὅλην, ἀποδεικνύουσαι αὐτὴν ἔρμειον τῆς ἀκαθάρτου ὄρου τῶν. Τοιαύτη ὅμως ὑπάρχει τοῦ ἀνθρώπου ἡ φύσις· οὐδεὶς δύναται ν' ἀγαπᾷ χωρὶς νὰ πάσχη. Ὁ καυχώμενος ὅτι οὐδέποτε ἔπαθεν, ὁμολογεῖ ὅτι οὐδέποτε ἠγάπησεν· ὁ οὐδέποτε ἀγαπήσας, οὐδέποτε καὶ ἔζησεν.

Ἐπὶ τῆς ἀπολαύσεως τῆς ὑπερφιλανθείας καὶ τῶν ἀνέσεων τῆς ἀκηδίας.

Ἐπὶ τῆς ἀπολαύσεως τῆς ὑπερφιλανθείας καὶ τῶν ἀνέσεων τῆς ἀκηδίας. Ὅπου δὲν ὑπάρχει οἰκογένεια, λ.χ. παρὰ τοῖς ἀγρίοις, ἢ ὅπου ὑπάρχει οἰκογένεια ἀτελής, ὡς παρὰ τοῖς βαρβάροις Ἀραβί, Τούρκοις, Ἰνδοῖς καὶ Σίναις, ἐκεῖ ἀδύνατον εἶναι νὰ εὐρεθῶσι τὰ εὐγενέστατα αἰσθήματα καὶ ἐλατήρια τῆς ψυχῆς· ἐκεῖ οὐδὲν ἄλλο παρατηρεῖται ἢ καταπίσεις, δουλεία, ἤθη βάνουσα καὶ ἀνελεύθερα καὶ τρόποι θηριώδεις. Τὸ ἀσθενὲς φύλον καταδικάζεται εἰς τὰς χειρίστας τῶν ἐργασιῶν· αἱ γυναῖκες ἀγγαρεύονται νὰ βαστάζωσι τὰ βαρῦτα τῶν φορτίων, νὰ πλανῶνται εἰς τὰ δάση, ὅπως κόψωσιν ἢ συλλέξωσι ξύλα, καὶ νὰ ἀλήθωσιν τὸν σῖτον, ἐν ᾧ οἱ ἄνδρες, ὅποταν μὴ ἐξέρχονται εἰς θήραν ἢ εἰς πόλεμον, κατατρίβουσι τὸν χρόνον ἐν ἀδρανείᾳ. Τῆς χειρωναξίας ταύτης ἐξαιροῦνται μόνον αἱ γυναῖκες, αἱ ἀγγελιδὸν συγκλειόμεναι ἐν τοῖς μεγάροις τῶν πλουσιῶν ἵνα ἐπαρκῶσιν εἰς τὰς ὀρέξεις τῆς φιληδονίας τῶν. Τὰ πλάσματα ταῦτα εἶναι ἀξιώτερα οἴκου παρὰ τὰ ἄλλα, ἐπειδὴ περιέρχονται εἰς χεῖρονα ἐξαχρεῖωσιν καὶ ἀτιμίαν. Ὁ ἄνθρωπος οὐδέποτε ἀποβάλλει τὴν ἠθικὴν ἀξίαν του περισσότερον ἢ ὁσάκις δουλεύει εἰς τὰς ἡδονὰς τῶν ὁμοίων του. Τὰ τέκνα πάσχουσιν ἐνίοτε πλείονας κακώσεις ἢ αἱ γυναῖκες, ἐγκαταλείπονται μόνα ἢ παραδίδονται εἰς τὰς φροντίδας τῶν δούλων· εἶναι δὲ καὶ αὐτὰ δούλα τῆς ἀγερωχίας καὶ τῆς πλεονεξίας τῶν πατέρων τῶν, οἵτινες ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ τὰ ἐκθῶσιν ἄμα γεννηθέντα ἢ νὰ τὰ πωλήσωσιν ἀντὶ εὐτελοῦς τιμῆς. Ἐξαιρουμένου τοῦ Θεοῦ τοῦ Μωάμεθ, ὅστις εἶναι ἀπλῆ ἀνάμνησις τοῦ Θεοῦ τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Διαθήκης, ἡ Θεότης παρίσταται ὑπὸ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἀγρίων λαῶν ὡς τέρας ἀνθρωποβόρον, ὡς στυγερὸν καὶ ἀκάθαρτον εἶδωλον ἔχον χιλιάδας χειρῶν καὶ μυριάδας ὀδόντων, ὡς εἰκὼν ὕλικῆς δυνάμεως ἄνευ διανοίας, ὡς πρότυπον δεσποτικῆς αὐθαιρεσίας, μὴ ἀναγνωρίζουσης μήτε καλῶν, μήτε νόμων, μήτε ἰσότητος.

Οὕτως ἔχουσι αἱ χῶραι ἐν ταῖς ὁποίαις δὲν ὑπάρχει εἰσέτι ἡ οἰκογένεια. Ὅποταν τὸν ἀντίον